

Vestre Landsret dommen i Ugeskrift for Retsvæsen 1992, side 939, hvor en passager blev dømt for at have tilsidesat hjælpepligten i § 9, stk. 1.

Det følger endvidere af § 9, stk. 2, 1. pkt., at hvis der er sket skade på en anden person, og skaden ikke er ubetydelig, skal den, der har forvoldt skaden, snarest muligt underrette politiet. Er der sket skade på ejendom eller ting, og er der ikke andre til stede, der kan modtage oplysninger om navn og bopæl, skal den, der har forvoldt skaden, snarest muligt underrette skadelihte eller politiet, jf. § 9, stk. 2, 2. pkt.

Efter færdselslovens § 117 d, stk. 1, straffes overtrædelse af § 9, stk. 1, med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år. Overtrædelse af § 9, stk. 2, straffes med bøde, jf. § 118, stk. 1.

Rigsadvokatens meddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande i færdselsager indeholder nærmere retningslinjer for anklagemyndighedens sanktionspåstand i sager om overtrædelse af færdselslovens § 9. I henhold hertil skal der i sager, hvor en fører har undladt at standse op og yde hjælp ved personskade, nedlægges påstand om frihedsstraf, mens der ved andre overtrædelser af færdselslovens § 9, f.eks. tilsidesættelse af pligten til at opgive navn og adresse, skal nedlægges påstand om en bøde på 1.000 kr.

Det fremgår imidlertid af Rigsadvokatens redegørelse (bilag 2), afsnit 4.5., at straffen for overtrædelse af færdselslovens § 9, stk. 1, i praksis er bøde i langt de fleste tilfælde, hvor en bilist flygter fra et færdselsuheld med personskade. I de sager, som er omfattet af redegørelsen, varierer bødestraffene fra 1.000 kr. til 20.000 kr. Bøden er dog på 2.500 kr. eller derunder i langt størstedelen af sagerne, jf. redegørelsens afsnit 4.3.1.

2.1.2. Straffelovens § 253 og straffen for overtrædelse heraf

Straffelovens § 253 har følgende ordlyd:

»§ 253. Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den, som, uagtet det var ham muligt uden særlig fare eller opofrelse for sig selv eller andre, undlader

- 1) efter evne at hjælpe nogen, der er i øjensynlig livsfare, eller
- 2) undlader at træffe de foranstaltninger, som af omstændighederne kræves til redning af nogen tilsyneladende livløs, eller som er påbudt til omsorg for personer, der er ramt af skibbrud eller anden tilsvarende ulykke.«

De i bestemmelsens nr. 2 nævnte påbudte foranstaltninger »til omsorg for personer, der er ramt af

skibbrud eller anden tilsvarende ulykke« fremgår af særlovgivningen, f.eks. færdselslovens § 9, jf. afsnit 2.1.1. ovenfor. En trafikant, der flygter fra et færdselsuheld, hvor en anden er kommet til skade, vil således efter omstændighederne (tillige) kunne straffes for overtrædelse af straffelovens § 253.

Det er imidlertid en forudsætning for at anvende straffelovens § 253, at hjælpepligten i færdselslovens § 9 er tilsidesat forsættligt. En uagtsom tilsidesættelse af hjælpepligten kan således alene straffes efter færdselsloven.

Rigsadvokaten anfører i sin redegørelse (bilag 2), at de sager, som er indgået i redegørelsen, og som omhandler overtrædelse af straffelovens § 253, er meget alvorlige sager, hvor skaderne har været betydelige, eller hvor de tilskadede er afgået ved døden som følge af de kvæstelser, de pådrog sig ved færdselsuheldet, jf. redegørelsens afsnit 4.4.

I de pågældende sager er der tillige straffet for overtrædelser af andre bestemmelser i navnlig færdselsloven og straffeloven i forbindelse med den kørsel, der gav anledning til uheldet. Rigsadvokaten konkluderer, at det må antages, at en domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 253 i sager, hvor bilister flygter fra et færdselsuheld (og tillige straffes for andre forhold), medfører en reel skærpelse af frihedsstraffens længde. Rigsadvokaten finder det dog ikke muligt mere præcist at vurdere, hvilken længde frihedsstraffen for overtrædelse af straffelovens § 253 isoleret set kan antages at have, jf. redegørelsens afsnit 4.5.

Fra trykt retspraksis om overtrædelse alene af straffelovens § 253 kan der særligt henvises til en dom fra Østre Landsret, der er refereret i Ugeskrift for Retsvæsen, 2005, side 132. I denne sag blev tre passagerer i en bil, der påkørte en fodgænger, som bl.a. pådrog sig brud på halshvirvlen og andre alvorlige skader, hver idømt 20 dages betinget fængsel for overtrædelse af straffelovens § 253 ved at have undladt at tilkalde hjælp til fodgængerens, uanset at det måtte stå dem klart, at den pågældende øjensynligt var i livsfare. Dommen er omtalt i Rigsadvokatens redegørelse afsnit 3 (og afsnit 4.5.), hvor det anføres, at denne dom viser, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 253 som udgangspunkt er frihedsstraf.

2.1.3. Frakendelse af førerretten som følge af flugt fra et færdselsuheld

Overtrædelse af færdselslovens § 9 og straffelovens § 253 giver ikke i sig selv mulighed for frakendelse af førerretten. Forudgående kørselsfejl mv. kan dog efter omstændighederne føre til en betinget eller ubetinget frakendelse efter færdselslovens §§ 125 og 126.